Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) (judecător: Ecaterina Silivestru)
Dosarul nr. 2r-2005/24
2-24049932-02-2r-03072024

D E C I Z I E

07 octombrie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componența sa:
Preşedintele completului, judecătorul Anton Marina
Judecătorii Dulghieru Dorin.
Cojocaru Olga

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către S.R.L. „Noviconsvit" reprezentată de avocatul Lazovscaia Tatiana,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Noviconsvit" către Alexei Budeci privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 mai 2024, prin care a fost respinsă cererea de asigurare a acțiunii,

C O N S T A T Ă :

La data de 03 mai 2024 S.R.L. „Noviconsvit" a depus cerere de chemare în judecată către Alexei Budeci privind încasarea datoriei în sumă de 25 000 Euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reprezentantul reclamantei S.R.L. „Noviconsvit", avocatul Tatiana Lozovscaia, a solicitat aplicarea sechestrului pe mijloacele bănești deținute de pârâtul Alexei Budeci în conturi bancare, iar în lipsa mijloacelor bănești disponibile suficiente, să fie aplicat sechestru pe alte bunuri mobile sau imobile ale pârâtului, în limita valorii acțiunii. În drept făcând trimitere la prevederile art. 174, art. 177 din Codul de procedură civilă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 mai 2024, s-a respins cererea de asigurare a acțiunii depusă de reclamanta S.R.L. „Noviconsvit", în cauza civilă inițiată la cererea de chemare în judecată formulată de S.R.L. „Noviconsvit" către Alexei Budeci privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord, la data de 18 iunie 2024, S.R.L. „Noviconsvit", reprezentat de avocatul Lazovscaia Tatiana, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 mai 2024.

În motivarea recursului, reprezentantul S.R.L. „Noviconsvit", avocatul Lazovscaia Tatiana a indicat că încheierea este neîntemeiată și pasibil de a fi casată, or, la adoptarea acesteia, instanța de judecată cu a ținut cont de faptul că, există un pericol real și iminent ca neaplicarea măsurii de asigurare să facă imposibilă executarea hotărârii, având în vedere că la ziua de azi pârâtul pe cauza civilă are mai multe dosare cu privire la încasarea datoriei și în cazul în care va fi admisă acțiunea va fi imposibil executarea ei.

Solicită admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău(sediul Centru) din 24 mai 2024 privind respingerea cererii de asigurarea acțiunii depusă de către S.R.L. „Noviconsvit”.

Potrivit art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii. Astfel, momentul care declanșează curgerea termenului este cel al comunicării actului de procedură.

Conform art. 181 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dacă încheierea de asigurare a acţiunii a fost emisă fără ştirea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunţarea încheierii.

Colegiul judiciar reține că, încheierea contestată a fost comunicată reprezentantului recurentului, prin intermediul poștei electronice, la data de 11 iunie 2024. Prin urmare, recursul înregistrat la data de 18 iunie 2024, este depus în termen.

În corespundere cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma motivelor invocate de recurent, raportate la actele și circumstanțele cauzei, Colegiul conchide că soluția oferită de prima instanță este justă și argumentată, fiind în concordanță cu normele incidente speței, iar recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele motive.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 03 mai 2024 S.R.L. „Noviconsvit” a depus cerere de chemare în judecată către Alexei Budeci privind încasarea datoriei în sumă de 25 000 Euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reprezentantul reclamantei S.R.L. „Noviconsvit”, avocatul Tatiana Lozovscaia, a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 mai 2024, s-a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare acțiunii.

Colegiul consideră soluția primei instanțe justă reieșind din următoarele.

Potrivit art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

În conformitate cu art. 175 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a1) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. Aliniatul (2) Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a

altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel.

Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acţiunii, Colegiul judiciar constată că această instituţie este condiţionată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

În sensul normei enunţate este de înţeles că, instanţa urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariţie, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acţiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul şi temeiul acţiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acţiunile cu rea credinţă ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare. Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părţilor interesate, precum şi în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate este în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Reieșind din sensul normelor legale citate, raportate la caz, Colegiul judiciar menționează că recurentul S.R.L. „Noviconsvit” nu a invocat careva motive și circumstanțe ce ar indica asupra necesității aplicării măsurilor de asigurare, deoarece, acesta nu a probat existența indiciilor asupra faptului, că neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

În lipsa unor probe concludente şi pertinente, instanţa de recurs consideră că argumentele S.R.L. „Noviconsvit” referitoare la existența riscului privind imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, urmează a fi respinse ca declarative.

La fel, nu a fost demonstrată nici eventuala posibilitate de prejudicii prin neaplicarea măsurilor de asigurare. Iar în situaţia unor susţineri declarative şi neprobate cu privire la necesitatea aplicării măsurii de asigurare, solicitarea se va respinge întrucât, în sensul art. 177 din Codul de procedură civilă este de înţeles că, cererea de asigurare a acţiunii urmează a fi motivată, cu prezentarea în mod obligatoriu a probelor ce confirmă motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

Colegiul reiterează că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ţine de substanţa obiectului acţiunii, instanţa urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil se afirmă un risc al unei eventuale imposibilităţi de executare. Sarcina probaţiunii întru aplicarea asigurării, potrivit art. 118 alin. (1), art. 177 din Codul de procedură civilă, este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ţinut de substanţa obiectului acţiunii, este la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Reieșind din sensul normelor legale citate, raportate la caz, Colegiul judiciar menționează că reclamantul-recurent nu au invocat careva motive și circumstanțe ce ar indica asupra

necesității aplicării măsurilor de asigurare, întrucât, acesta nu a probat existența indiciilor asupra faptului, că neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Mai mult ca atât, instanța de recurs evidențiază că, recurentul nu a prezentat careva probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărârii judiciare de admitere a acțiunii, din cauza înstrăinării, degradării, deteriorării bunurilor pârâtului, sau riscului intrării reclamantului în concurs cu alți creditori ai pârâtului.

Astfel, în speță, Colegiul judiciar conchide că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că la moment, reclamantul nu a indicat, cum neinstituirea măsurilor asiguratorii solicitate, ar putea condiționa neexecutarea unei eventuale hotărârii emise în pricină, sau tergiversarea executării acesteia. Or, prin urmare, simpla înaintare a unei acțiuni în procedură judiciară, nu se justifică în mod automat aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii, nefiind admisibilă limitarea sau prejudicierea drepturilor pârâtului-intimat, prin aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art. 175 din Codul de procedură civilă, doar ca efect al introducerii acțiunii de către reclamant.

Reieșind din faptul că, nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul judiciar, consideră necesar de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat.

În circumstanțele expuse, Colegiul judiciar consideră că prima instanță, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de S.R.L. „Noviconsvit” privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În acest sens, Completul judiciar reţine că, prin prisma jurisprudenţei CEDO, „...art. 6 paragraf. 1 al Convenţiei nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsită de şanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995*)”.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că prima instanţă întemeiat a respins cererea S.R.L. „Noviconsvit” cu privire la asigurarea acţiunii, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi a menţine încheierea primei instanțe cu privire la respingerea cererii cu privire la asigurarea acţiunii, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu art. 426 alin. (3), art. 427 lit. a), art. 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de către S.R.L. „Noviconsvit” reprezentată de avocatul Lazovscaia Tatiana.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 mai 2024, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Noviconsvit” către Alexei Budeci privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, prin care a fost respinsă cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecător Anton Marina

Judecătorii Dulghieru Dorin

Cojocaru Olga